

Forfatter: Zeuthen, Frederik Ludvig Bang

Titel: BREV FRA: Zeuthen, Frederik Ludvig Bang (1867-07-08)

Citation: Zeuthen, Frederik Ludvig Bang: "BREV FRA: Zeuthen, Frederik Ludvig Bang (1867-07-08)", i *Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (3. bind)*, Karl Sehønbergs Forlag., s. 66. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002252230-003-shoot-L0022522300030032.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (3. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Fra Zeuthen til Laub.
Fredericia, 8. Juli 1867.*

Min kjære gamle Yen! Da jeg saa Dig ved Ankomsten til Viborg, saa jeg Tidens Magt og fandt Dit Ansigt ældre end sidst; men da jeg sagde Dig Farvel i Coupeen, saa jeg Dig som Du var og er, uafhængig af Alderens Indflydelse, og fandt Dig yngre; jeg saa Dig som den Gamle, der ikke bliver gammel. De, som haabe paa Herren, have bestandig ny Kraft, ny Kraft til indre Foryngelse trods det Meget, der kan trykke ned og gjøre gammel. Vi Andre havde let ved at føle os og vise os lette og glade i de deilige Dage i Viborg, for hvilke jeg herved takker Dig og Rine og Dine Børn; vi kunde sagtens være lette og glade, men Du, som havde et Farvel at sige, som vel var det tungeste efter Afskeden fra hende, om hvem L. minder mig saameget, du var jo ogsaa i det Væsentlige som en af de Unge. Dog saa jeg nok den dybeste Alvor og Veemod i Dit Ansigt, da L. den sidste Aften spillede til Slutningen Dine Yndlingsstykker. Jeg tænkte paa hans Bliven, hans salige Bliven, om hvilken vi bede i Psalmen: Bliv hos os, Mester, Dagen helder! Jeg tænkte paa Omgangen med Herren, en Omgang, som Du maaskee kjender bedre end jeg, men som kan bringe en ny Velsignelse med hvert nyt Savn og Tab i denne Verden. Men jeg taler jo, som om det var lutter Savn og Tab for Dig, at L. forlod sin Faders Huus. Det har jo dog den glædeligste og haabefuldeste Side for Dig som for os Alle. Jeg gad nok see det nye Liv, der er kommen i det lille Huus i Kirkehelsinge, og som udgaaer derfra trindt omkring. Du vil jo gjennem hendes ypperlige Breve kunne følge med i s. 67 Alt, og, som vi haabe i Tillid til Guds Naade og Barmhjertighed, af det, Du faaer at læse, kunne øse stor Oplivelse og Glæde.

Det var deilige Dage, vi havde hos Eder. Fremfor Alt selve Bryllupsdagen, men da ogsaa de følgende. Naar vi saaledes i de første Dage gik om mellem hinanden i Spøg og Munterhed uden Sorger og Bekymringer, men ogsaa uden Arbeide, med de mange skjønne Ting, som skulde tages i Betragtning, ogsaa af og til hørende skjøn Musik, da var det mig som et elyseisk eller de olympiske Guders Liv, hvorom Schiller siger:

Ewig klar und spiegelrein
Fliesst das sephyrleichte Leben
Im Olymp der Seligen dahin.

Men vi ere ikke olympiske Guder og kan ikke længe finde os selv i et saadant *sephyrlet* Liv. Nu er jegda ogsaa igjen midt i et Liv af en ganske anden Art, men som har haft godt af den store Oplivelse, som Reisen har skjænket. Du er nu ogsaa midt i dine Landemodestanker og Forhandlinger. — — — —